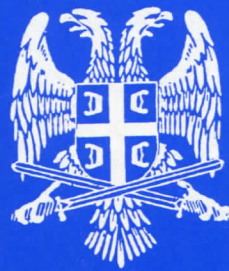

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА НОВИ САД

ЈАНУАР 1999. НОВИ САД, ГОДИНА X БР. 603
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

РАДИКАЛИ
У СРПСКОЈ
ВОЈВОДИНИ
ОДЛУЧНО ПРОТИВ
СЕПАРАТИЗМА

У ОВОМ БРОЈУ:
- др Бранислав Блажић
и Игор Мировић
у посети Руменци
- министар Милорад Мирчић:
"Ускоро брже до држављанства"
- прича о Ковиљским радикалима

Милорад Мирчић председник Окружног одбора СРС за "Јужну Бачку"
и министар у Влади Републике Србије

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника
Душан Весић

Редакција издања за Нови Сад: И. Мирковић, В. Тошковић, Д. Дунчић, З. Баковић, З. Лакић,
Р. Ђириловић, М. Вигњевић и М. Ковачевић

Технички уредник и фотографије у листу: Иван Цветановић

Фотографија насловне стране Небојша Милијашевић

Лектор и коректура: Живорад Лукић

computer layout Ivan Ivan co.

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 413-01-551/01-01 "Велика Србија" је производ из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10, за чији се промет плаћа основни порез по стопи од 3%

ВОЈВОЂАНСКИ КАСАП

ЧАНАК ТРАЖИ РЕПУБЛИКУ РАДИКАЛИ ОШТРО ПРОТИВ СЕПАРАТИЗМА

Сепаратизам (тежња за отцепљењем) је појава која се јавља као последица нерешених националних питања широм света. Обично се јавља у следећа два облика:

1. Када национална мањина у једној држави жели да се одвоји и приклони матичној држави
2. Када национална мањина која не поседује матичну државу, жели да унутар постојеће државе формира нову националну државу (Баскија, Корзика и други)

Историјски гледано, сепаратизам је био процес стварања многих држава широм света. Све те процесе пратили су дуго и крвави ратови, који се често и до дан данашњице нису завршили. Пред сам улазак у 21. век, тзв. светска заједница је генерално прихватила став о неповредивости граница. Идеја демократског друштва о грађанину као основној јединици, чинила је наизглед бесмисленим сваки сепаратизам и водила ка уједињењу различитих народа, слично идеји уједињење Европе

Срби

трн у оку светских сила

На жалост, велике светске силе, су вођене искључиво својим интересима, целу идеју грађанског друштва претвориле у монструозно оружје против народа који се нису уклапали у њихове планове - који су одувек били слободни и који су своју слободу стекли крвљу. Кроз идеју људских права или боље речено злоупотребу људских права дале су себи право да одлучују о судбинама других народа. Срби, као један од најслободарскијих народа, неколико пута су у прошлости помрсили рачуне великих сила. То се не заборавља и велике светске силе на челу са САД су једва дочекале да идејом сепаратизма растура бившу Југославију. Народи који за свој опстанак могу да захвале једино

српском народу, преко ноћи, на силу, уз велике наше жртве добили су државе.

Влада националног јединства брани Косово и Метохију.

На жалост, велике силе нису биле задовољне комадањем Југославије, већ су из све снаге кренуле на колевку српског народа - Косово и Метохију. Све време, СРС, је указивала на праве узроке распада земље и трагедије нашег народа и била са њим у најтежим тренутцима. Наш председник, др Војислав Шешељ, је на свим скуповима указивао на погубне последице сепаратизма, али тадашња влада није могла снаге да реши проблеме. Уласком СРС у Владу националног јединства у последњем тренутку је спречено отцепљење Косова и Метохије и крвави рат који би томе претходио. Не само да су спасени многи животи, него ће Косово и Метохија остати и увек ће бити колевка српског народа.

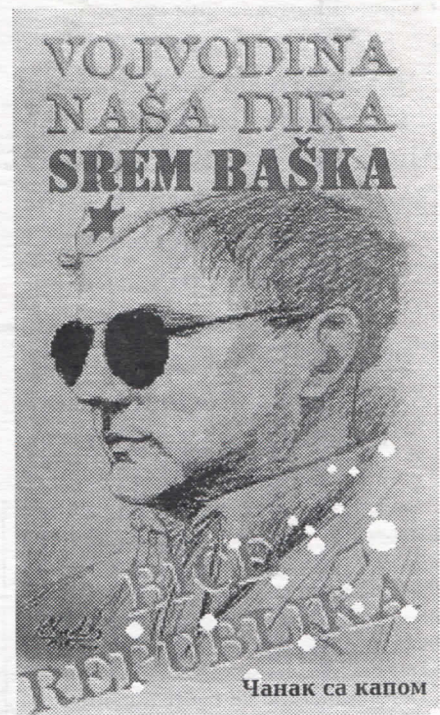
СПО и ДС подржавају Сепаратизам у Војводини

Велике силе, међутим, преко својих слуга: ЛСД, Лиге за Санџак и тзв. независних медија, покушавају да идејом сепаратизма одвоје и Војводину. Ево како је то осмислио Ненад Чанак, самозвани лидер ЛСД и бивши посланик Скупштине Републике Србије: против уствним захтевима, тражио је од градско грађевинског земљишта пристанак за отварање дипломатскоконзуларних представништва у Новом Саду. Све ово урадио је вођен идејом да ће Војводина добити статус републике. Са шачицом својих истомишљеника, који су уједно и једини чланови његове странке, он пласира идеје о тзв. централистичком управљању унутар Србије на штету Војводине. Ноторна лаж. Чињеница да СПО и ДС, тачније њихови градски одбори у Новом Саду нису реаговали на овакву сепаратистичку провокацију говори нам да и ове странке подржавају концепт Војводине као Републике.

Војводина је део Србије

СРС је одмах указала на опасност таквих идеја које воде ка отцепљењу и дестабилизацији Србије. Због тога је велики број грађана војводине своје гласове СРС, као гаранту целовитости српског народа и осудио сепаратистичке идеје на несупех. Воља српског народа у Војводини, да буде недељива целина са Србијом, чини покушаје ЛСД смешним, а њихове лидере клоновима. Међутим, због утицаја великих сила, нема места за опуштање већ се и оваквим сулудим идејама мора стати на пут. СРС предузима све потребне мере да неутралише садашње и будуће сепаратисте. Законским актима за које се боре посланици у Скупштини Републике Србије, демократским путем су неутралисани сви покушаји сепаратизма, а вође избачене из Скупштине, где су доспели преваром и фалсификатима. Једино што им је преостало је да излажу своје велике фотографије на бесправно подигнутим паноима о трошку грађана Новог Сада и штампају дописе и летке. Ускоро, и томе ће доћи крај.

М. Ковачевић

СЕПАРАТИСТИЧКО КОЛО О ТРОШКУ ГРАЂАНА

е' мој, Ненаде,
ненадано

Галерија ликова са плаката Сепаратистичко коло о трошку грађана

Расположиви простор ове колумне ни издалека није у стању да укаже на све манифестације суманутости којима се Градска Влада с климатском правилношћу обрушава на град и његове житеље. Чак и лети-мичан политички поглед, довољан је да уочи сву патологију мегаломанских амбиција политичких посленика које облепише град својим ликом и својим срцем.

**Читави хектари
плаката са ликовима
угледног ротаријанца
Часлава Поповића (који
је, успут, и Председник
градске владе са
великим Срцем) и
угледне политичке
"фрајле" Ненада Чанка
(председника Л.С.Д.
(Војводине) који зна
"укус слободе")**

Завили су град у црно својим плакатима штампаним, а где би другде, но у Италији о трошку или Ротари клуба, или "Плаве Фрајле" или градског буџета (неупуњени нека погађа три пута) јер ми тачан одговор још не знамо.

Аутономија за своју кафану
Први поглед на ову патолошку иконографију (штета што небо нису

могли да прекрију) открива посматрачу сву духовну беду и сво интелектуално сиромаштво њених аутора. Прво и основно правило естетике, малограђанског духа јесте да паланчанин увек промишља и говори опште (велике, највеће) категорије; никад мале, појединачне ствари које чине суштину живота; и друго, да свако озбиљно, морално начело, малограђанин обавезно замењује јефтиним сентиментализмом.

Тако је Ненад Чанак потписан, само за неупуњене, неартикулисаном паролом: укус слободе, што му дође као саставни део јеловника (слобода као прелив за палачинке) или као део есцајга; док је, заправо реч не о политичком плакату, већ о приватној реклами за приватни ресторан. Ова политичка фрајла итекако зна укусе слободе пошто је био довољно истанчаног укуса да за свега три месеца директоровања СПЕНС-ом себи обезбеди Грил ресторан (који се, каква случајност, налази баш на СПЕНС-у, и вреди неколико милиона марака) крстећи га љупким именом Плава фрајла. Нема шта, мандат обављен више него слободно, и са много укуса. Толико љупко, толико невино, а, опет, мало и бећарски!

установа? Да ми је само знати!? Али, пошто номен ест омен - име чини суштину, не треба се чудити органској интеграцији једног чанка и једног ресторана. Или по нашки речено: Сваки чанак нађе свој ресторан. Оно што чуди јесте да наш Чанак нађе наш, градски, ресторан, и претвори га у свој.

**Срце демократа - срце
сепаратиста
На другом плакату,
председник градске
владе Часлав Поповић и
председник Ротари
клуба (најниже
масонске организације,
нешто као масонска
прасада) потписан је
убогим бесмисленим
текстом Нови Сад мерен
срцем, који би из неког
разлога требало да буде
политички слоган.**

Уколико то градски оци не прокламују своје Срце као нови градски стандард, нешто као нова мерна јединица, ђаво би га знао шта је у питању...?

Далеко је занимљивији, кад смо већ код потписа, један други потпис а

Да је којим случајем, овај челник Л.С.Д. (Војводине) био директор СПЕНС-а бар годину дана, у чијем ли би власништву била ова градска

који се налази у архитектури "уређеног" трга младенаца који више него бесрамно носи сву наказност масонске нихилистичке идеологије.

Да се масони својом симболиком цинично потписују на све светиње неког народа није никаква тајна, али више него једна ова њихова данга на најсветијем тренутку српског живота - свадби. И све то за наше паре!

За неупућене: код Срба је највећи од свих смртних греха наругати се младенцима, или рећи што ружно на њихов рачун. Али Часлав је, како му и име каже, частан човек и засигурно ће часно негирати постојање масонских симбола који будуће младенце треба да опомињу и подсећају да су само безимена копилад са којима треба да сагоре све могућности људског препорода и надљудског преображаја у Светим Тајнама Божјим што се зову Брак и Породица.

Пошто сумњам да је све ово познато човеку Великог Срца, склон сам и желим да верујем да је пре у питању необавештеност духовног сиромаштва интелектуалне недотупавности, него ли што је реч о злонамерном клањању јудео-масонским идолима. За бога милога, па Часлав има тако часно-славно име; да би он!?

Али он је члан новосадског Ротари клуба! могао би да узвикне неупућени. Клуба основаног још 1905. г. у Чикагу који има за задатак да се бави хуманитарним активностима како би својим акцијама обезбедио масонским ложама атрибуте напредних и хуманих институција, алиби за племенитост и човекољубивост... Како да не? Који је то ђаво спреман да за себе тврди како је зао?

Јер име Ротари изведено је од ротације која подразумева присуство само једног представника једног занимања у клубу. Отуда и ротирају. Право значење имена подразумева још и инверзију свих вредности у ротацији.

Живот замењује смрт,
добро се замењује злим,
црно - белим,
небо - земљом,

Бог - Ђаволом...
Јадна им
њихова хуманост...

Овај морални шкарт ничим не би завређивао нашу пажњу да нису у питању главни промотери сепаратистичке идеје о Војвођанској републици, о Војвођанској независности... итд. У својим болесним амбицијама Сорошеви прасићи не презају ни једног тренутка од ротације (и овде ротација) ноторне историјске чињенице да је Војводина била аутономна и да је таква ушла (још увек не кажу као Шиптари окупирана) у састав Србије и да би као таква могла и да изађе из ње.

Постоји у животу, а посебно у политици, веома мали број ствари које се ничим не могу корумпирати. Једна од тих ствари је хронологија.

И ми, на име, знамо шта је било пре, и шта је било после: Војводина јесте била аутономна - звала се, шта више, Српско Војводство, али је била аутономна у односу на Аустроугарску, а не у односу на Србију, и изборила је своју аутономију само из једног разлога: како би што лакше и брже ушла у састав Србије. Безусловно. Због тога се Војводина и налази, и дан данас, тамо где јој је и место - у Србији.

Српски Радикали су гарант да ће Војводина остати у Србији, и спремни су и да то објасне свима неупућенима а заинтересованима.

А. Ното
З. Лакић

SLUŽBA ZA INFORMISANJE
LIGE SOCIJALDEMOKRATA VOJVODINE
DOKUMENTACIONI CENTAR

Novi Sad, 22. decembar 1998.

KATALOG:
REPUBLIKA VOJVODINA

JP "ZAVOD ZA IZGRADNJU GRADA"

PREDMET: Planiranje prostora za
diplomatsko - konzularna
predstavništva u Novom Sadu

Poštovana gospodo,

Izvršni odbor Lige socijaldemokrata Vojvodine je nakon niza kontakata ostvarenih sa predstavnicima diplomatskog kora, ocenilo da postoji interes za otvaranje diplomatskih i konzularnih predstavništava u Novom Sadu, s obzirom da očekujemo da će Vojvodina dobiti status republike u budućnosti.

Da bi se ovaj interes realizovao, neophodan preduslov je planiranje izgradnje odgovarajućih objekata. Smatramo da je najadekvatnija lokacija za izgradnju diplomatskih objekata na potezu Mišeluk-Tatarsko brdo, te vas molimo da u odgovarajućem planskom aktu i programu za 1999. godinu, uplanirate navedene objekte na ovom potezu.

Očekujemo da ćete ovo ozbiljno uzeti u razmatranje i predvideti mogućnost za sprovođenje u delo ovog predloga.

S poštovanjem,

Faksimil Zehveva Izvršnog odbora LSV podnetog u decembru 1998. godine Zavodu za izgradnju grada, radi planiranja komunalnog opremanja buduće diplomatske kolonije u Novom Sadu, glavnom gradu Republike Vojvodine.

крунски доказ о нападу на Србију

ВЕЛИКА СРБИЈА

страна 5

Милиорад Мирчић
министар за везе Срба изван Србије

Разлози за доношење Закон о изменама и допунама Закона о избеглицама

У току примене Закона о избеглицама у пракси је утврђено да Закон има недостатке, посебно у делу који се односи на признавање и губитак својства избеглице и остваривање одређених права.

Створени су услови за трајну интеграцију једног броја избеглица, због објективне немогућности да се врате у место пребивалишта у бивше републике СФРЈ, за остваривање појединих права, до коначног решења њиховог статуса у Републици Србији. Такође је познато да избеглиштво не може да траје дуго и да су неопходне одређене мере како би се питање избеглица решило што ефикасније и боље.

Имајући у виду свеукупну ситуацију у бившим југословенским републикама и спорост у решавању повратка, намеће се као актуелно питање интеграција избеглица у постојећу средину.

Као претходно питање

Закон о избеглицама

поставља се питање држављанства као битног услова за остваривање одређених права избеглица. Постоји правни основ, а и потреба да се међународни стандарди о држављанству третирају као инструмент заштите избеглица и њихових породица. Таква заштита треба да има карактер посебне заштите, јер је и положај избеглица посебан. Ово је значајно и са становишта стварања посебних држава на подручју бивше СФРЈ, па би требало да такве државе омогуће стицање држављанства свим избеглицама који су били држављани земље порекла (СФРЈ), што је донекле и учињено доношењем Закона о југословенском држављанству. Међутим Закон се примењује практично од јуна 1997. године, а имајући у виду да је поднет велик број захтева за пријем и прихват у југословенско држављанству, постоји бојазан да велики број избеглица не може решити питање држављанства за дужи временски период, па и за неколико година и више. Пошто су у питању права човека на држављанство и права избеглица да проблем држављанства решавају као једно од основних питања свог правног положаја, а то иде доста споро, то је управо кључни разлог за измене Закона изналажење прелазног решења за регулисање положаја избеглица које су поднеле захтев за пријем и прихват у југословенско држављанство. Читав низ права и дужности избеглица, у другим земљама света, регулише се према критеријумима њиховог поређења са правима држављана земље у коју су избеглице или са правима странаца у тој земљи (право на стицање покретне и непокретне имовине, посебно право на стан, радно законодавство, опште образовање, социјално осигурање и сл.) али не мање повољније него за странце.

Пошто су избеглице у СРЈ, ипак, у специфичном статусу

јер се ради о грађанима бивше СФРЈ, неопходно је да им се признају права која воде изједначавању са правима држављана СРЈ, а посебно онима који желе да се трајно настане на територији СРЈ односно Републике Србије.

Правни разлози да се избеглицама, које желе да се настане у СРЈ односно Републике Србије су:

1. Правни континуитет СРЈ, па самим тим и континуитет одређених права (права на држављанство);
2. Непостојање бивших република СФРЈ чије су држављанство имали истовремено са држављанством СРФЈ;
3. Одрицање од другог држављанства као услов за подношење захтева за прихват у југословенско држављанство;
4. Немогућност да се ова лица сврстају по међународним стандардима, аи по законима СРЈ у странце као ни у апатриде, јер се ради о грађанима бивше СФРЈ.

Проширивањем обима права избеглицама које желе да се трајно настане у Републици Србији омогућава се, до трајног решења држављанства остваривање егзистенцијалних права и лакше укључивање у економски и правни поредак Републике Србије. Самим тим омогућавају и себи и својој породици егзистенцију, а да нису на терет заједнице

ЛИЧНА КАРТА

Шиптарски бандити на Косову и Метохији у очајању дивљају, то је опасност за све становнике Косова и Метохије

Др Војислав Шешељ:

Даме и господа, на Косову и Метохији и даље делују албанске терористичке банде, разбијене, са очајничким понашањем, али оне ће још дуже време представљати опасност за све становнике Косова и Метохије. С тим морамо бити начисто. Наша полиција мора наставити да сузбија њихову делатност на сваком кораку, наша војска мора и даље да спречава сваки евентуални прелазак наше државне границе.

То деловање шиптарских терориста је очајничко, због тога што су вероватно већ схватили да немају никаквих шанси да постигну своје крајње циљеве. Они заправо тренутно кваре посао и својим западњачким налогодавцима. Уместо да се сва хистерија и сва мржња по обичају концентрише против српског народа, дејства албанских терориста, убијање мирних цивила спутава западне силе да до краја изразе своју антисрпску мржњу и да претње концентришу искључиво против српског народа и српске државе.

Што се тиче Србије, ми морамо наставити са нашим брзим иницијативама. После плана за Косово и Метохију, на који западњаци нису могли упутити никакву жаоку са своје стране, против кога нису имали никакав валидни аргумент, ми треба да кренемо одмах на попис становништва.

Пошто шиптарске политичке партије нису спремне да у томе суделују, да буду кооперативне, да сарађују,

наши државни органи то могу да ураде сами. Ми можемо понудити ОЕБС-у да буде присутан у свакој фази пописа становништва на Косову и Метохији, али тај попис може да се врши искључиво тамо где делују наши државни органи.

Нама није циљ да смањујемо било чије бројчано учешће у укупној структури становништва, али ми морамо разбијати све лажи, све измишљотине које су претходних деценија фигурисале као официјелни податак и да су сви ранији пописи становништва од Другог светског рата, наовамо, једноставно били фалсификовани. То је оно што највише забрињава и шиптарске терористе, шиптарске сепаратисте уопште и њихове западњачке тугоре.

Тврдило се да у Македонији живи скоро 50 посто Шиптара, па да их је 40 посто, док их је попис становништва заправо свео на 20 до 25 посто. Видећемо уосталом да на Косову и Метохији нема много више Албанаца од припадника других националних заједница у целини. После тог

пописа становништва, ми можемо да кренемо са локалним и покрајинским изборима. У Србији и Савезној Републици Југославији наравно биће потребни избори на свим нивоима, али је много боље да се иде постепено, јер ће се на тај начин лакше стварати демократска атмосфера, јер ће се на тај начин политичким странкама омогућити боља припрема за изборе, јер ће се на тај начин лакше остварити функционисање разних нивоа власти после избора.

Што се тиче Српске Радикалне Стране, ми сматрамо да треба у истом тренутку држати локалне изборе у целој Србији и покрајинске изборе паралелно на Косову и Метохији и у Војводини. То подразумева да у најскорије време треба да донесемо нови Закон о локалној самоуправи. Ви сте већ обавештени и то смо вам већ више пута понављали, Закон је у принципу готов био још у мају месецу.

Ми смо само чекали дијалог са албанским политичким партијама, да са њима заједно размотримо основна законска решења, па да идемо пред Народну скупштину.

Српска радикална странка је и даље присталица дијалога. Ми желимо дијалог, ми непрекидно нудимо дијалог, али језиком претњи и уцена, једноставно са нама нико неће моћи да разговарам то никоме нећемо дозволити.

(21. децембар 1998. године гео конференција за новинаре, ојављен у Велика Србија за месец децембар 1998.)

ВЕЛИКА СРБИЈА - ЕКОЛОГИЈА

Посета министра за заштиту животне средине г. др Бранислава Блажића Руменци

Грађани Руменке, потписници петиције, који већ дужи низ година безуспешно настоје да реше проблем загађења своје животне околине, предочили су 23. 12. 1998. г. министру за заштиту околине г. др Браниславу Блажићу и заменику министра за финансије г. Игору Мировићу све невоље које им проузрокује рад Асфалтне базе. Скупу су присуствовали директор ЈКП Нови Сад Пут г. Борис Саболовић са својим сарадницима као и шеф републичке инспекције за заштиту животне средине у Новом Саду гђа. Мира Кастратовић.

Незадовољни грађани су своју дугогодишњу муку предочили напомињујући да су већ од 16 година, откако ради Асфалтна база, изложени разним врстама аерозагађења - димним завесам, прашина, која се у облику сивог талоба скупља на воћу и поврћу и које је вероватно токсично што их је приморало да одавно напусте своје баште у околини овог постројења. Страх од тровања сасвим природно је грађане мобилисао на акције протеста које су до сада изражаване у формама петиција и захтева од надлежних органа да се нешто уради на заштити њихове животне средине и њиховог здравља. Летошња петиција је од инспекције захтевала да се постројење Асфалтне базе измести у целости из Руменке.

АСФАЛТНА БАЗА У РУМЕНЦИ

Мерења која су тада извршена, према уверавању службеника ЈКП Нови Сад Пута, утврђују токсичне материје у границама дозвољеног.

Инжињер заштите на раду у ЈКП Нови Сад Пут-у г. Радомир Гириловић објаснио је присутнима да је руменачка локација одабрана након поузданих метеоролошких испитивања ваздушних струјања као одговарајућа. Напоменуо је још да до појачаног концентровања отпадних материја у селу долази услед тога што је посечен живи зид каналског засада топола, тако да сада нема шта да задржава честице прашине. Директор ЈКП Нови Сад Пут је окупљене уверавао да је њихова животна средина безбедна будући да се редовно једном годишње врши ремонт постројења, те да је само током прошле године у модернизацију производног процеса уложено више од 150.000 ДМ, као и да су због бриге о здрављу радника Базе наручени нови филтери који би требало да се инсталирају у току зимског ремонта, што ће у великој мери снизити ниво загађења и олакшати рад. На другој страни, шеф Републичке инспекције за заштиту гђа Мира Кастратовић је негирала предочене вредности нивоа заштите, будући да су показани резултати мерења из октобра месеца непоуздани показатељи за општи ниво загађења. Повишена присутност аероседимената је најпоузданији знак да расположиви филтери

Базе или нису исправни, или нису добро постављени; што захтева даље редовно праћење присуства аероседимената, чим предузеће на пролеће почне с радом. Министар г. Бранислав Блажић је скренуо пажњу да грађани не верују ни у заштитне мере, ни у образложења челника Асфалтне базе о томе како је њен рад у режиму безбедног.

НАСЕЉЕ КРАЈ АСФАЛТНЕ БАЗЕ

Њихова уверавања и даље демантују наталожене материје и по објектима и по баштама грађана, због чега је инсистирао да се све заштитне мере као и ремонт постројења морају обновити већ у току зиме, с првим повољним данима, уз будни надзор контроле инспекција. Грађани Руменке имају право да живе и да раде у здравој средини, а министарство ће учинити све што је у његовој моћи да се та, елементарна грађанска и људска права остваре без икаквих условљавања или одлагања.

З. Лакић

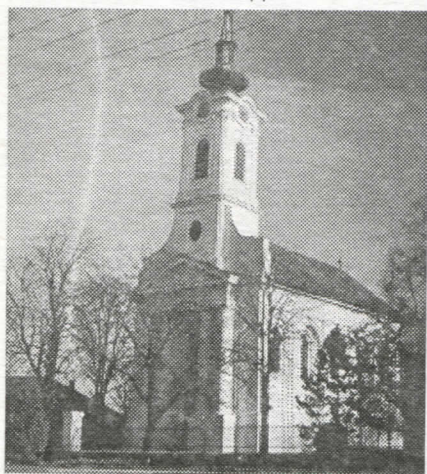

ПРИЧА О КОВИЉСКИМ РАДИКАЛИМА

ИСКУСТВО У ВАТРИ ИСКОВАНО

Месни одбор Српске радикалне странке у Ковиљу, основан је у септембру 1995. године у врло скромним условима. На Оснивачкој скупштини, којој је присуствовао Председник ГО СРС Новог Сада Игор Мировић, за председника МО СРС изабран је Славко Сунајко. За потпредседника је изабран Рада Милић а за секретара Душан Цуцић.

Иако су деловали у изузетно тешким условима, спутавани на сваком кораку од тадашње власти, ковиљски радикали су од првога дана почели са омасовљавањем своје странке и већ крајем исте године број чланова се приближио цифри од 100. Ова тенденција је настављена и у изборној 1996. год. па су радикали у Ковиљу постали озбиљан политички такмац, а на крају године и победници локалних избора. Здрава страначка атмосфера и реалан изборни програм, учинили су нашег кандидата Славка Цигана Бату, недостижним победником.

Иако победници на локалним изборима, ковиљски радикали су после избора и уласка у Одбор Месне заједнице платили данак неискуству.

Озбиљно сагледавши ситуацију у којој се нашао, МО СРС у Ковиљу креће у нову политичку борбу са победничким амбицијама, новим мотивом и старим искуством, стеченим у много тежим условима него што су ови данашњи. На победу нас

Душан Цуцић
секретар СРС Ковиљ

обавезује изборни програм МО СРС Ковиља, који у претходне две године није у целини остварен из напред наведених разлога.

Зато, овом приликом позивамо све наше чланове да се активирају и све становнике Ковиља да нам се придруже и помогну у остварењу нашег заједничког циља - свеукупног напретка Ковиља.

Прилози за историју бесчашћа

Крај године је време за сумирање резултата, подношење извештаја о урађеном у години која је на измаку, за похвале, признања, планирање активности у наредној години. То се чини свуда, осим у Ковиљу.

Некада прво место у Шајкашкој и једно од најугледнијих у новосадској општини, данас је на репу догађаја и на жалост, под репом уредности.

Људи изабрани да, поред радикала, управљају нашем Месном заједницом, све су учинили да изиграју указано им поверење.

Незаслужено поверење

Након победе Српске радикалне странке на локалним изборима 1996. године у Ковиљу, веровало се да долазе бољи дани за наше место. Међутим, на изборном збору су,

поред радикала, у одбор месне заједнице ушли људи који ничим, ама баш ничим нису заслужили да одлучују о будућности Ковиља. То су чланови СПО.

Прво, због тога што је њихов кандидат за одборника у Скупштини Новог Сада освојио једно треће место, а по броју освојених гласова кандидат ковиљских радикала, Славко Циган Бата је за њега био небески недостижан.

Друго, јер нису ни имали озбиљан изборни план за ревитализацију Ковиља и Треће, јер су добро познати становницима нашег села, као људи који прво себи праве браду.

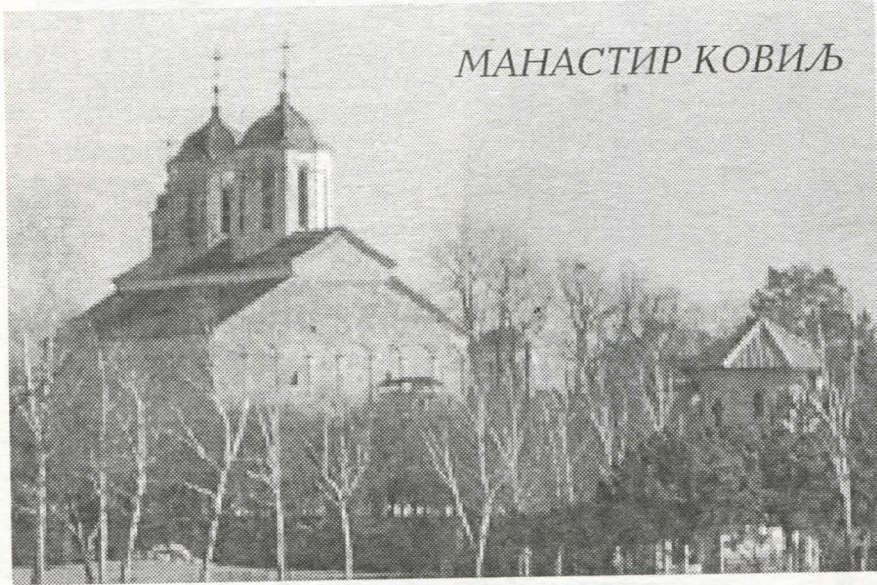
Али, они не би били чланови Српског покрета обмане да у обмани нису достигли савршеност. У почетку су се, путем родбнских веза, додворили тадашњем председнику ковиљских радикала, Славку Сунајку.

Затим су, искористивши човека који је због издаје страначких тајни искључен из Српске радикалне странке, Јована Банића, лажирали седницу Одбора месне заједнице на којој су одузели право гласа представнику Ковиља у Скупштини Града, Славку Цигану. То је био врхунац лицемерја који је доспео чак и на седницу Скупштине Новог Сада. Од тога тренутка СПО у Ковиљу има незаслужену одборничку већину и то се најбоље види по томе што се у селу ништа не ради, ако изузмемо славља, ручковне, вечере и слично. Јер, не може се и радити и славити, а чланови СПО и њихов анекс Јован Банић ово друго много боље знају.

ПРИЧА О КОВИЉСКИМ РАДИКАЛИМА

МОНАСТИР КОВИЉ

Саплитања

Док је на иницијативу ковиљских радикала Завод за изградњу Града Новог Сада изградио паркинг испред забавишта, мокри чвор у згради месне заједнице, обмањивачи су пекли вола пијанчили и веселили се код манастира. Док су радикали усмеравали преостала средства из самодоприноса у довршавање водоводне мреже, обмањивачи су ширили сплетке по селу и у градској Скупштини. Док су радикали куповали телефакс апарат и косилицу за потребе Месне заједнице, обмањивачи су ковали заверу за преузимање власти а самим тим и присвајање успеха ковиљских радикала.

Од када је на дужност тзв. председника МЗ у Ковиљу ступио Јован Маринков, у овом месту су престали да постоје рвачки и женски рукометни клуб. Шаховски клуб је, без средстава, испао из лиге и до данас се једино добро држи фудбалски клуб јер није на њиховим јаслама. Покушај радикала да оживе ковиљски вашар, дефинитивно је пропао. Жеља Ковиљчана да, путем збора или штампе, буду информисани о догађајима у своме месту не може бити реализована јер су нови властодршци укинули "ГЛАС КОВИЉА" а о збору и не

размишљају. Нови самодопринос за довршење водоводне мреже представља баук за њих, јер сваки прилив новца у касу Месне заједнице значи рад, а једини рад који они поштују је веслање по котлићу или черечење вола.

Свесни да на следећим изборима немају шта да траже, чланови Српског покрета обмане су решили да сада приграбе све што ова кратка власт пружа. Мало, мало па се у просторијама наше месне заједнице организује дочек челника СПО из Новог Сада. Када видите Јована Банића да са котлићем трчи у правцу Месне заједнице или тетура оданде, то је то. То њему не треба замерити јер је добро плаћен за своје кулинарске способности. Чак преплаћен, рекло би се. За неколико месеци кувања рибље чорбе, примио је безмало 12 000 динара. Мало више него некада Титов кувар. Да су те паре уложене у изградњу водо водне мреже, Завод за изградњу града би, по принципу динар на динар, уплатио још толико и за 24 000 динара би биле довршене улице Светозара Милетића, Иве Лоле Рибара и Бранка Радичевића.

Хуманост у циљу саморекламе

Запрепашћује чињеница да су одборници из редова СПО, за

посебне "заслуге" наградили Јована Банића функцијом потпредседника Одбора Месне заједнице, али и што је још горе, функцијом активисте Црвеног Крста. И најмањем детету је у Ковиљу позната његова "хуманост", посебно из времена комунистичког терора, када је као директор основне школе, тукао децу за коју је утврдио да су са родитељима или сама, за верске празнике била у цркви. Никада нико није видео његов динар или кап крви, али му недостатак љубави за ближње ни најмање не смета да обавља ову хуману функцију. Резултат његовог "рада" је већ видљив. У Ковиљу је број добровољних давалаца крви за последњих годину дана опао за око 80%. На састанак (са закуском) са представницима новосадског одбора Црвеног крста и Завода за трансфузију крви, Јован Банић је позвао "елиту" Ковиља са све супругама. Ни једног јединог добровољног даваоца крви није се сетио. Све то у циљу самопропаганде. Због свега овога, добровољни даваоци крви нашега места припремају петицију са захтевом за његово уклањање са ове часне функције.

Црвени барони

Колико је одборницима месне заједнице, делегиран из редова СПО и искљученим из Српске радикалне странке, стало до активности у решавању питања од интереса за наше село, говори и чињеница да не поштују ни одлуке својих челника из Скупштине Новог Сада. Наиме, пре више од годину дана градоначелник Новог Сада г. Стеван Врбашки је потписао и нашој МЗ доставио решење о промени имена улице Југословенске народне армије у улицу Стевана Пешића. Ово решење ни до дана данашњег није испоштовано, јер узурпатор свих одлука Месне заједнице и њен најконфликтнији потпредседник, Јован Банић поцрвени попут своје некадашње партијске књижице на саму помисао

ПРИЧА О КОВИЉСКИМ РАДИКАЛИМА

да се његова улица не зове **ЊЕГОВИМ** именом. То што је у истој живео и највећи ковиљски књижевник овога века, на Банића не оставља нарочити утисак.

Уместо замене назива улице, која становнике неће коштати ни жуте банке, чланови СПО кују план да један од ковиљских паркова украсе бистом Драже Михаиловића. Вероватно је њиховом црвеном потпредседнику негде на тавану заостала титова биста из времена кад је био "друг директор", па ће његови потчињени налепити браду и додати лулу.

Коначну оцену њиховог уметничког дела ће, свакако, дати ковиљски голубови.

Искуство, стечено за последњих годину дана, биће за становништво Ковиља, чланове и симпатизере Српске радикалне странке драгоцено приликом наредних локалних избора. Надамо се да ће тада ствари бити постављене на своје место на добробит и срећу свих мештана. У жељи да се наша надања остваре

ЗАШТО НЕ ИЗЛАЗИ "ГЛАС КОВИЉА"

Пошто се у последње време такозвани потпредседник Одбора месне заједнице у Ковиљу, Јован Банић својски труди да што више минимизира и оцрни мој досадашњи допринос демократизацији и информисању Ковиља, осећам потребну да становницима села, својим комшијама, пријатељима и сарадницима изнесем истину о своме досадашњем раду у оквиру последњих годину дана. Након конституисања Одбора месне заједнице, маја прошле године, одлуком Одбора сам постављен за главног и одговорног уредника првог ковиљског гласила под називом "ГЛАС КОВИЉА". Једини опонент моме раду је био САМО Јован Банић. Згражавала га је и сама помисао да би Ковиљчани могли бити информисани другачије од његових улично кафанских демагошких прича.

Дакле, одлуком истог одбора, мој рад је требао бити финансиран од реклама, огласа и спонзора, које бих сам обезбедио. Штапање је обезбеђивано из средстава Месне заједнице. Пошто сам, углавном, био једини члан "редакције" листа, долазило је до уређивачких и углавном техничких грешака, али је становништво Ковиља углавном са симпатијама прихватило лист, који је врло брзо постао саставни део живота у селу.

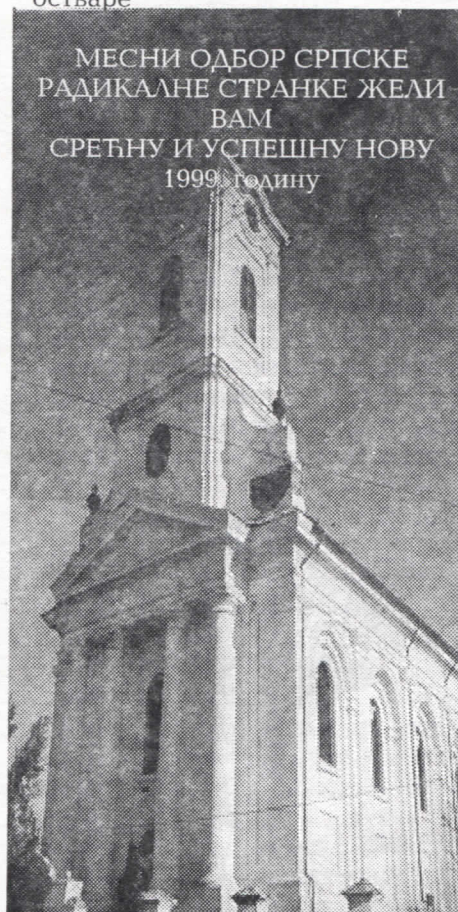
После само четири броја, дошло је до смене на челу Месне заједнице и укидања "Гласа Ковиља". Пошто су нови "станари" општинских просторија желели да и даље информису (из свога угла) мештане, покренули су ново гласило под називом "Ковиљска реч" што само говори о њиховој "маштовитости". На молбу Стевана Маринкова, новог "уредника", пристао сам да помогнем, иако моји дотадашњи сарадници нису били за

сарадњу због промене имена листа. Ту у првом реду мислим на Мр. Бошка Брзића, Др. Исидора Граорца, Мирослава Коледина и друге, којима се овим путем извињавам. Нови лист, у коме сам, скоро у целини био аутор чланака, изашао је у "чак" једном броју. Не знајући да чланови СПО у Месној заједници намеравају да угуше информисање становништва гашењем новина, и даље сам неуморно припремао текстове и рекламе за наредни (други) број. Убеђивали су ме да ће новине излазити двомесечно, па тромесечно, а ја сам то обећавао својим спонзорима, не слутећи горку истину из песме "... ако су лагали мене, и ја лажем вас...". После седам месеци трпљења, спонзори су почели тражити новац назад. Пошто не осећам кривицу за неизлазак листа, упутио сам их да своја права траже од Одбора МЗ Ковиљ, на основу признаница које поседују, а које сам примио од председника Месне заједнице након постављања на место гл. и одг. уредника.

Укупан дуг Месне заједнице спонзорима је 400,00 динара и далеко је мањи од своте коју је, ко зна ради чега Одбор исплатио Јовану Банићу и која досеже близу дванаест хиљада динара.

Иако тако мало плаћен, поносио се својим досадашњим радом. Не знам да ли се Банић поноси оним што чини својим тр(а)чањем по селу. Сваки тренутак проведен у његовој близини, за мене је био велико искушење. Како ли је тек њему, осуђеном да трпи себе дан и ноћ.

Душан Цуцић
З. Лакић

КАД РОДОЉУБИ МАРШИРАЈУ

У Новом Саду, 31.12. 1998. год. Новосадски корпус ВЈ уручио је захвалницу проф. др Дарку Калајдићу, декану факултета за физичку културу. Повод за ово признање је вишегодишња успешна сарадња и допринос борбеној готовости Новосадског корпуса.

Проф. др Дарко Калајдић, резервни мајор по дину, за овај број "Велике Србије" каже:

"Као припадник ВЈ, 1991. године био сам командант мешовитог противоклопног дивизиона у Сарвашу. Сматрам, да смо моји војници, старешине и ја успешно обављали задатак у одбрани наше земље. Посебно се поносим тиме што су се сви они, у пуном саставу, живи и здрави вратили кући. Када сам, 1992. год. по први пут изабран за декана факултета за физичку културу, донео сам одлуку да пружимо помоћ ВЈ, у оном што ми можемо, а то је побољшање физичке спремности војника и старешина. Од тада на спортским теренима који припадају Факултету за физичку културу, вежбају специфичне јединице Новосадског корпуса, и њихове старешине. Са њима раде професори са факултета за физичку културу. Приликом тестирања физичке спреме припадника Новосадског корпуса од стране инспекције ВЈ констатовано је да имају најбољу физичку спремност и добили су највише оцене од свих јединица које чине ВЈ.

Сматрам да ово треба радити и у будућности и да свако у својој области деловања треба да помогне ВЈ. Захвалницу коју сам примио лично, одлучио сам да

поклоним СРС чији сам члан, а која се највише залаже за очување територијалног интегритета наше земље." Проф. др Дарко Калајдић је један од ретких ако не и једини редовни професор Универзитета који је 1992. год. био у првој борбеној линији фронта на командном месту. Познато је да се баш у ратним условима физичка спремност најбоље показује и да припадници специјалних јединица, који су у најбољој физичкој кондицији најмање гину, што указује на значај помоћи Факултета за физичку културу ВЈ. СРС је поносна што има такве чланове.

М. Ковачевић

Игор Мировић
о политичким приликама
у Војводини и Новом Саду

Блиц 13. 1.1999.

Радикали бране
интерес народа

НОВИ САД- У Новом Саду јачају странке изразито сепаратистичке провинијенције. Лига социјалдемократа Војводине напустила је аутономашку позицију и прешла у вид отвореног сепаратизма, тражећи за Војвдину статус републике - рекао је

јуче председник Градског одбора Српске радикалне странке Игор Мировић.

Изражавајући забринутост што су огранци СПО и ДС, по узору на ЛСВ са којом учествују у градској власти, почели да делују у правцу сепаратизма, што може да изазове политичке сукобе.

- Не можемо дозволити да победи политичка опција која тражи поделе и сукобе и нема те цене коју СРС неће платити за очување интереса народа и отаџбине - рекао је Мировић, позивајући демократе и СПО да се јавно оgrade од деловања Лиге социјалдемократа Војводине, али је при том изразио сумњу "јер они нису у програмској коалицији".

Мировић је нагласио да ће новосадски огранак радикала почети активније да делује у својим предизборним акцијастима, јер према његовим речима, "новац из иностранства и од пљачке градске касе може много учинити на нарушавању националних и државних интереса". А. С.

Компактност одборника

- Наша одборничка група је компактна и лажне су информације које пласирају СПО и СП о нејединству. Ове две странке и немају чиме другим да се баве него да купују одборнике - рекао је Мировић и отпузио др Стевана Врбашког да је агитовао на одборнике СРС да напусте своју одборничку групу и оптужио га за злоупотребу службеног положаја.

Божић

ВЕЛИКА СРБИЈА

Вучета Тошковић
подпредседник Г.О.СРС
Нови Сад

Божић 1999.

*И ја сам међу вама као слуга
(Лука, 22, 27)*

*Нема гана без очињег вида
Нити праве славе без Божића,
(Његош, Горски Вијенац)*

Ево нас Срба Православца опет у свечаним данима прослављања 800 - годишњице Хиландара, данима Божића и Нове године. Има ли лепших и радоснијих светковина од Божића па до Св. Саве. Славећи дане рођења Христова који је донео људима пре двадесет векова законе вечног живота, поздрављен песмом анђела: "Слава на висини Богу, на земљи мир, међу људима добре воље!" Та песма анђела радосно најављује долазак Спаситеља и указује на оно што је за спас најважније: славити Бога на висини - то значи живети по Његовим заповестима и законима који спајају небо и земљу и одводе у вечни живот. Скоро по тим законима може да буде мира и добре воље међу људима. Сви догађаји у животу људи и народа још од доласка Христа међу људе, па до наших дана, и у наше дане сведоче како су се

људи одметали од Бога и газили Његове законе живота, онда је нестајало мира и добре воље и настајали су насилници, одметници, безбожници и тирани који су људе и народе гурали у крваве ратове, страдања, прогонство, глад и смрт. То потврђују догађаји раскомадане земље Српског народа и ударили на темељ и срце Српског рода Косово и Метохију. У борби за животни опстанак и страдањима Српског Народа којима се не види крај и које се може претворити у велики светски рат изазван јудео-америчким расизмом и мржњом према Србима православцима, у којем би страдали и други народи. Српски народ који је вековима стајао на стражи и одбрани Европе од безбожника и тирана "Агаријана" са Истока или од безбожја саме Европе. Српски народ, хришћански и слободарски, који никад није отимао ни газио туђе, који је чојством и јунаштвом увек своје бранио и туђе поштовао. Али, на крају крајева, божанско посредовање Господа да издржимо у одбрани Српства и Православља против оних који хоће да нама униште темељ, прободу срце, наметну духовно ропство посрнуће убрзо и клинтоновски глобалисти и Ватикан и други народи Европе, који се надају да ће овде преко НАТО-а понешто ушибити. Док год теже потчињавању православних хришћана, као што то раде неоколонијалне мисије англехеиста на Балкану и у Русији, мира у овом свету неће бити.

Ето, у тако трагичним данима Срби дочекују овогодишњи Божић, и Нову годину скромно и достојно, у вери својих предака и по својим обичајима и традицији. И овога пута ће прославити ове радосне дане у старој вери у победу и слободу, јер су Срби увек стајали уз Бога и Он их је избављао од сваке немани и ругобе. Христ је био увек наш Спаситељ и "савезник" по чврстости и чистоти наше вере наших предака и Божијег закона части и поноса свог народа.

"Што је већа и тамнија ноћ неправде, тираније, страха од смрти и страдања од лажи и насиља, то се радосније очекује рађање Сунца са истока. То је рађање Христа, који је назван у светим књигама Сунцем Правде, Слободе Живота, Истине и Љубави. Ето зашто Црква о Божићу пева с радошћу:

Христос се рађа, славите...

Мир Божију!

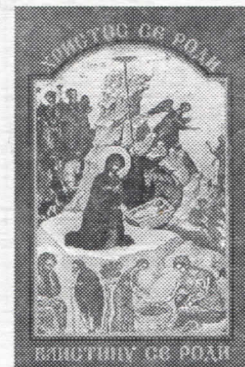
Христос се рогу!

За сву гецу,

браћу и сестре на бранику

Српства и Православља

Д. Буровић
В. Тошковић

ОЧЕ НАШ који си на небесима, да се свети име
Твоје; да дође Царство Твоје; да буде воља Твоја и на
земљи и на небу; хлеб наш насушни дај нам данас;
и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо
дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но
избави нас од злога.

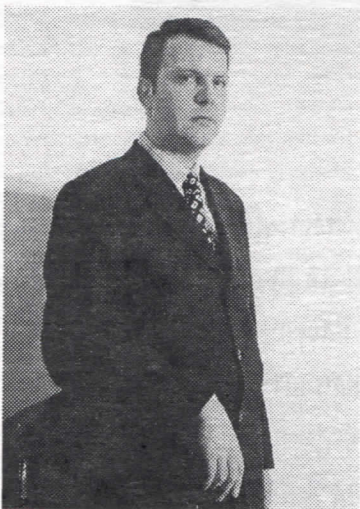
Новосадски радикали упозоравају на нову политичку опасност

Глас 13. 01. 1999.

Нема више аутономаша, постоје само сепаратисти

НОВИ САД - Председник ГО СРС Игор Мировић јуче је на конференцији за новинаре упозорио да у Новом Саду јачају странке изразито сепаратистичке провенијенције. "Лига је напустила аутономашку опцију и прешла у фазу отвореног сепаратизма својим залагањем за Републику Војводину, али додатно брине што су и овдашњи огранци СПО и ДС све ближе том курсу", оценио је Мировић. Према његовим речима, грађане Војводине такве политичке опције забрињавају, јер могу да изазову само тензије и сукобе. "Никада СРС неће дозволити да победе политичке опције у чијем је корену анархија, и због тога ће ГО интензивирати своје деловање, поготово јер смо свесни да новцем из иностранства и оним опљачканим из градске касе ове снаге могу учинити доста тога што је у супротности са интересима наше отаџбине". Он је и демантовао да има несугласица унутар одборничке групе СРС у Скупштини Новог Сада. "Наша одборничка група је компактна, а информације о наводном нејединству шире ДС и СПО, странке које немају чиме другим да се баве до међусобним отимањем одборника", образложио је Мировић.

М. С.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА У НОВОМ САДУ

ДНЕВНИК 13. 1. 1999.

Аутономаша на курсу
сепаратизма

- Такозвана ОВК и друге терористичке формације на Косову и Метохији су разуларене банде са којима се држава мора обрачунати до краја - истакао је председник ГО СРС Игор Мировић

НОВИ САД, 12. јануара - Градски одбор Српске радикалне странке најоштрије осуђује убиства цивила и отмицу осморице војника на Косову и придружује се захтевима да надлежни органи предузму све мере за обрачун са терористима, саопштено је на данашњој конференцији за новинаре.

- Такозвана ОВК и друге терористичке формације су разуларене банде са којима се држава мора обрачунати до краја - истакао је председник ГО СРС Игор Мировић. Дата је пуна подршка влади народног јединства у одбрани виталних националних интереса, уз констатацију да је права срећа што је у условима великих притисака на нашу земљу прошле године остварена јединствена платформа којој су пришле и опозиционе странке. У питањима мање значајним од очувања државног и националног интереса, политичке странке испољавају различита мишљења. Добро је што наша политичка сцена има такав

идентитет, оценио је Мировић.

- У Новом Саду и српској Војводини јачају снаге сепаратистичке провенијенције - указао је Мировић - Лига социјал-демократа Војводине напустила је такозвану аутономашку опцију и прешла у отворени сепаратизам, захтевом за успостављање републике Војводине, за стварање републике Војводине, за стварање самосталне и независне државе. ЛСВ је једна од владајућих странака у Новом Саду, а и огранци ДС и СПО близу су том сепаратистичком курсу. И они полако напуштају аутономашку линију и прелазе на сепаратизам. У Новом Саду и неким другим местима у Војводини не може се више говорити о техничкој већ програмској коалицији ових странака. Не може се бити истовремено у коалицији са сепаратистима и за јединство Србије. - рекао је Игор Мировић и јавно позвао Демократску странку и Српски покрет обнове да се ограде од деловања њихових коалиционих партнера.

Б. Латинковић

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

шифра општине

Број чланске карте _____

Општински одбор _____

Месни одбор _____

Бирачко место _____

Приступница

Име и презиме _____

Име родитеља _____

Матични број _____

Место становања _____

Адреса _____

Телефон _____

Општина _____

Република _____

Школска спрема _____

Запослен _____

Занимање _____

Датум уклањања _____

Упознат сам са Статутом Српске радикалне странке и
добровољно приступам у чланство

Својеручни потпис

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

шифра општине

Број чланске карте _____

Општински одбор _____

Месни одбор _____

Бирачко место _____

Приступница

Име и презиме _____

Име родитеља _____

Матични број _____

Место становања _____

Адреса _____

Телефон _____

Општина _____

Република _____

Школска спрема _____

Запослен _____

Занимање _____

Датум уклањања _____

Упознат сам са Статутом Српске радикалне странке и
добровољно приступам у чланство

Својеручни потпис

**ВЕЛИКИ РАДИКАЛСКИ МИТИНГ
НОВИ САД 19. МАЈ 1995. ГОД.**

